

Rada programowa "Kalejdoskopu Kultury"

Nadszedł czas, by się przedstawić. Za programowaniem ogólnopolskiego „Kalejdoskopu Kultury” stoi rada redakcyjna złożona z przedstawicieli łódzkich uczelni. Prace nad merytoryczną zawartością numeru 1. („Przystanek pandemia”) można uznać za zakończone. Zaczynamy pracę nad projektem layoutu, który przygotowuje studio Fajne Chłopaki. Znamie ich choćby z okładek dla Polskiego Instytutu Wydawniczego czy wydawnictwa Czarne, niektórzy z was mają w domu zaprojektowaną przez nich antologię „The Best Of... Kalejdoskop. Felietony”, którą wydaliśmy w 2019 r. wspólnie z PKO Bankiem Polskim. Będzie pięknie! A kto odpowiada za kształt czasopisma?

Z ramienia Uniwersytetu Łódzkiego:

Anita Jarzyna - badaczka literatury, głównie poezji XX-wiecznej (Leśmian, Czechowicz, Baczyński), interpretatorka; jej zainteresowania to m.in. studia nad Zagładą; członkini redakcji pisma „Narracje o Zagładzie”; współredaktorka i redaktorka numerów tematycznych czasopism i tomów zbiorowych; stypendystka m.in. Funduszu im. Rodziny Kulczyków, Ministerstwa Nauki, Funduszu im. Profesora Władysława Kuraskiewicza; wyróżniona Medalem Młodej Sztuki w dziedzinie literatury (2015); pracuje w Instytucie Filologii Polskiej UŁ.

Piotr Olkusz - z wykształcenia teatrolog i romanista; pracuje w Katedrze Badań Kulturowych Instytutu Kultury Współczesnej UŁ, jest także redaktorem miesięcznika „Dialog”, recenzentem portalu Teatralny.pl; zajmuje się przede wszystkim teatrem francuskim, instytucjonalnymi uwarunkowaniami estetyki teatralnej, rozwojem idei teatru popularnego, a także osiemnastym wiekiem w teatrze i narodzinami nowoczesności; tłumaczył teksty teoretyczne i literackie (w tym sztuki teatralne).

Ze Szkoły Filmowej:

Anna Maria Leśniewska - historyczka, krytyczka sztuki, niezależna kuratorka wystaw; zajmuje się problematyką formy w kontekście współczesnych narracji wizualnych (m.in.: Galeria Zachęta w Warszawie, Muzeum Narodowym w Warszawie); członkini Sekcji Polskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Krytyków Sztuki; wykłada na Wydziale Operatorskim PWSFTviT.

Marta Giec - w składzie rady krótko po uzyskaniu stopnia doktora sztuki filmowej nadanego na Wydziale Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej Szkoły Filmowej w Łodzi, autorka scenariuszy, filmów eksperymentalnych, w 2018 stypendystka Programu Stypendialnego Ministra Kultury i Dziedzictwa narodowego „Młoda Polska” na scenariusz filmu pełnometrażowego; adiunkt na wydziale Organizacji Sztuki Filmowej PWSFTviT.

Z ramienia Akademii Sztuk Pięknych:

Tomasz Załuski - historyk sztuki i filozof, specjalizuje się w badaniach nowoczesnych i współczesnych praktyk artystycznych w kontekstach kulturowych, ekonomicznych i społeczno-politycznych; interesuje go artystyczny aktywizm i samoorganizacja, dokumentacja sztuki i archiwa kultury artystycznej, związki sztuki, prakseologii i biopolityki; autor m.in. książki „Modernizm artystyczny i powtórzenie. Próba reinterpretacji”, redaktor tomów „Sztuki w przestrzeni transmedialnej”, „Skuteczność sztuki”, „Socrealizmy i modernizacje”, „Wideo w

sztukach wizualnych" (z Ryszardem W. Kluszczyńskim); członek redakcji pism „Sztuka i Dokumentacja” oraz „Hybris. Internetowy Magazyn Filozoficzny”; pracuje w Instytucie Kultury Współczesnej UŁ oraz w Akademii Sztuk Pięknych im. W. Strzemińskiego w Łodzi.

Łukasz M. Sadowski – historyk sztuki, kierownik Zakładu Teorii i Historii Sztuki na łódzkiej ASP, prezes Oddziału Łódzkiego Stowarzyszenia Historyków Sztuki, członek Polskiego Instytutu Studiów nad Sztuką Świata w Warszawie; zajmuje się m.in. relacjami między architekturą i sztuką europejską a azjatycką; prowadził również zagranicą wykłady o polskiej sztuce figuratywnej.

Z ramienia Muzeum Sztuki w Łodzi:

Maja Wójcik – zastępczyni dyrektora ds. upowszechniania i promocji; kulturoznawczyni, teatrolożka; członkini rady Dotknij Teatru, związana z łódzkim wydawnictwem Oficyna. Autorka artykułów poświęconych refleksji nad współczesnym teatrem, redaktorka licznych książek z szeroko pojętej literatury powszechnej i refleksji nad kulturą.

Daniel Muzyczuk – kierownik Działu Sztuki Nowoczesnej tej instytucji, kurator projektów m. in.: „Poszliśmy do Croatan” (z Robertem Rumasem), „Dźwięki elektrycznego ciała. Eksperymenty w sztuce i muzyce w Europie Wschodniej 1957-1984” (z Davidem Crowleyem), „Notatki z podziemia. Sztuka i muzyka alternatywna w Europie Wschodniej 1968-1994” (wraz z Davidem Crowleyem), „Muzeum rytmu” (z Natashą Ginwałą) i „Through the Soundproof Curtain. The Polish Radio Experimental Studio” (z Michałem Mendiakiem). Kurator pawilonu polskiego na 55 Biennale Sztuki w Wenecji. Do 2020 był wiceprezesem AICA Polska. Członek Grupy Budapeszt.

A redaktorem naczelnym jest kierujący „Kalejdoskopem” Łukasz Kaczyński.

Pismo, czyli...

Pismo, mające charakter naukowo-kulturalny, dzięki współpracy z Łódzkim Domem Kultury, zostało osadzone przy redakcji „Kalejdoskopu. Magazynu kulturalnego Łodzi i wojewódzka łódzkiego”, którego ŁDK jest wydawcą, i stanowi poszerzenie formuły tego najdłużej wydawanego w Łodzi tytułu kulturalnego. Jeśli nie liczyć wydawanego publikowanego przez Polski Ośrodek Lalkarski POLUNIMA „Teatru Lalek”, „Kalejdoskop Kultury” jest też pierwszym od lat ogólnopolskim czasopiśmie wydawanym w Łodzi i pierwszą tego typu współpracą łódzkich uczelni.

- Nie chodzi oczywiście o nachalne pisanie «przez swoich» o tym, co się dzieje «u naszych» - mówi Piotr Olkusz, który w ostatnich tygodniach dołączył do rady. - Dogmatyczne koncentrowanie się na łódzkich artystach, badaczach i instytucjach prowadziło prostą ścieżką nie tylko do prowincjonalizacji «Kalejdoskopu Kultury», ale i wyświadczało niedźwiedzią przysługę wszystkim, którzy robią w Łodzi coś ciekawego. Dlatego też nie powinno się chyba mówić o promowaniu czegoś takiego jak «łódzka perspektywa». Bo choć wielką wartością w sztuce, ale i w refleksji naukowej, jest świadomość lokalnych uwarunkowań, to przecież jednym z najbardziej fascynujących procesów kultury jest właśnie przenikanie tego, co bliskie z tym, co nie ma geograficznych uwarunkowań. Nie czytamy wydawanej we Wrocławiu «Odry» dlatego, że z każdej strony tego pisma wzywa Wrocław. Czytamy ją, bo po prostu znajdujemy w niej artykuły, o których napisaniu nie pomyślało żadne warszawskie pismo, nawet jeśli - koniec końców - duża część autorów to warszawiacy. Oczywiście trochę tę geografii upraszczam. Chodzi o to, by «Kalejdoskop Kultury» najpierw miał coś ciekawego do powiedzenia, a dopiero potem, by było to coś łódzkiego. Choć oczywiście wierzę, że jedno z drugim bardzo często może się łączyć.

Każdy z numerów „Kalejdoskopu Kultury”, w pierwszym roku istnienia istnienia wydawanego jako półrocznik, będzie miał charakter w dużej mierze monograficzny i ujmować będzie kulturę jako przestrzeń, w której artykułowane są najważniejsze problemy i pytania współczesnego świata. Numer pierwszy – którego temat to „Przystanek pandemia” – będzie poświęcony szerokiej refleksji nad konsekwencjami pandemii dla kultury, w tym dla organizacji życia artystycznego, egzystencji artystów i instytucji kultury, wpływu wymuszonej obecności w przestrzeni online na odbiór i „życie” sztuki, możliwej zmianie myślenia o szerokiej dostępności kultury, relacjom między technologią, sztuką, edukacją i naukami humanistycznymi. Premiera numeru zaplanowana jest na marzec 2021 roku.

Utworzenie periodyku wszyscy partnerzy projektu uznali za pilną konieczność. Formuła „Kalejdoskop Kultury” czerpie z pewnych cech samego magazynu „Kalejdoskop”, pisma opisującego w sposób popularyzatorski i krytyczny życie artystyczne i kulturalne w ujęciu lokalnym i regionalnym. „Kalejdoskop Kultury” poszerza tę refleksję o aspekt naukowy oraz o perspektywę ogólnopolską i międzynarodową. Za punkt wyjścia do bardziej zróżnicowanego i pełniejszego myślenia o miejscu i znaczeniu polskiej kultury ma specyficznie, nie oceniająco, rozumianą peryferyjność i regionalność. Oferuje ona bowiem alternatywny do centralistycznego ogląd kultury i alternatywne hierarchie w jej obrębie.

Wydawanie czasopisma w wersji cyfrowej (jako wersji referencyjnej) i drukowanej to początek szerzej zakrojonego przedsięwzięcia. Będą mu towarzyszyć treści audio, wideo i inne materiały uzupełniające tematy kolejnych numerów. Dodatkowo planowane są działania, które wykraczają poza redagowanie czasopisma i mają na celu inspirowanie obiegu myśli w sferze ponadlokalnej oraz rozszerzenie pogłębionego, badawczego spojrzenia na kulturę.